

Ohnisko

december 2011

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej ❖ roč. XX (XXI)

Vianoce... správny smer na križovatke

A to slovo stalo sa telom, prebývalo medzi nami, a my sme hľadeli na Jeho slávu ako na slávu jednorodeného od Otca, bolo plné milosti a pravdy.

Ján 1,1

A pýtali sa: Kde je ten narodený Kráľ židovský?...

Mt 2,2

V našom živote venujeme viac času a energie veciam všedným. Pre naozaj dôležité veci nám nezostáva veľa chuti. Vianoce sú sviatkom narodenia Pána Ježiša Krista. Nezáleží na tom, čo všetko o tomto sviatku vieme, ale aký osobný vzťah máme s Tým, ktorý sa narodil. Nezdá sa Vám to ako dávna minulosť? Pred viac ako 2000 rokmi... prichádza narodenie najdôležitejšej osoby vo svete a ľudia nejavia záujem zaoberať sa tým.

„Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasť čo bolo zahynulo.“ (Lk 19,10) Prišiel SPASITEĽ – Záchranca človeka, aby sa stal človekom.... prichádza Boh v tele.... a miesta niet. Len niekto naozaj očakáva a prežíva radosť (Simeon a Anna). Máme my pre Neho dnes miesto vo svojich príbytkoch, rodinách, manželstvách? Alebo ostaneme ako vždy – zaneprázdnení pozornosťou na niečo iné a na Pána Ježiša si nájdeme čas vtedy, keď ho budeme chcieť mať.

Príkladom sú nám pastieri a mudrci. Prišli, našli Ho, stretli sa s Ním, dokonca Mu priniesli dary... a odchádzajú zmenení. Sviatok je akousi križovatkou, určujúcou smer.

Voľba je na tebe.

Uveríš, že sa Ježiš narodil do nášho sveta, že je skutočným Bohom a môže ti odpustiť hriechy? Môžeš sa rozhodnúť, či tomu uveríš alebo nie.

Prajeme Vám ten najkrajší sviatok narodenia a nádherné stretnutie s Božím Synom, aby ste boli zmenení, keď sa s Ním osobne stretnete.

Henrieta a Pavle Kocioví

Milí čitatelia,
prajeme Vám, aby ste prežili pokojné
Vianoce, plné radosti z toho nevýslovného
Daru – ktorý dal Boh svetu v Pánovi
Ježišovi Kristovi.

redakčná rada Ohniska

Vianočná óda

Vločka k vločke sadá,
oči plné snehu.
Moja viera celkom mladá,
vidí Krista, jeho nehu.

V srdci mojom zostaň,
nie krátko,
Tvoje srdce veľké
a boľavé.

Narodilo sa dieťaťko,
v maštali, v jasičkách spinká.
Na svete je Jezuliatko,
nastala vzácna, vianočná
chvilka.

Ježišu, narod' sa v mojom
srdci,
nie si už Jezuliatko.
Aj keď som sám
a Ty mlčíš,
spočinúť v Tebe môžem
sladko.

Už nie je Jezuliatko,
nezrelé a bezbranné.

Viliam Rác

Časť tretia: Podstata evanjelizácie

Kapitola 9 - Povolanie k evanjelizácii, 2. časť

Zmysel

Žijeme v materialistickej spoločnosti, v ktorej sú mnohí z nás sústredení na získavanie stále väčšieho množstva vecí. Niektorí sociológovia zistili, že tento konzumný štýl nie je uspokojujúci. Reklama nás v súčasnosti presvedča nielen o tom, aby sme nakupovali veci pre ich skutočnú užitočnosť, ale ako prostriedky na upevnenie našej osobnej identity.

Nie som sám sebou, som tým, čo mám. To, čo vlastním, utvára moje ja a moju identitu. Hlavnou myšlienkou výroku „Ja som Ja“ je „Som, pretože mám X, Y a Z“ – t.j. všetky prirodzené predmety a osoby, s ktorými si vytvorím vzťah skrze svoju schopnosť ovládať ich, urobiť ich navždy svojimi. V samotnom vlastníctve neexistuje živý vzťah medzi mnou a tým, čo mám. To a ja sme sa stali vecami a ja to mám, pretože mám schopnosť si to privlastniť. Ale je tu tiež obrátený vzťah – ono to má mňa, pretože môj pocit identity závisí od toho, že to mám. (Erich Fromm)

Hedonistický blaho-hľadajúci materializmus, ktorý zaplavuje väčšinu našej spoločnosti, zanecháva mnohých ľudí s pocitom prázdnoty a stratenosti. Hľadajú hlbší zmysel svojho života. Keď ho nenachádzajú, často ich obklopuje pocit beznádeje. Telefónne linky pomoci neustále upozorňujú na zúfale potreby dnešnej spoločnosti. V štandardnom roku zavolá do organizácie Anonymní alkoholicy vyše 35 000 ľudí, 50 000 kvôli manželskému poradenstvu a okolo 400 000 volá do služieb Samaritánov (dvadsaťštyrihodinová služba, ktorá poskytuje dôvernú emocionálnu podporu pre ľudí v núdzi, pre zúfalých, či so samovražednými úmyslami – pozn. prekl). Veci, ktoré vlastníme, nemôžu nikdy skutočne dodať zmysel nášmu životu. To môže urobiť jedine živý vzťah s Ježišom Kristom. On nás stvoril, pozná nás a má pre nás plán. Naše bremeno za tých, ktorí cítia, že život nemá význam, nás musí viesť k tomu, aby sme zvestovali Jeho lásku. Jedine v spojení s Ním objavíme skutočný zmysel svojej existencie a odhalíme veľký plán, ktorý má pre ich životy.

Duchovnosť

Mnohí mladí ľudia sa pri hľadaní spirituálnej dimenzie života oddávajú „kultúre halucinácií“. Mnohí v tomto agresívnom svete, kde úspech je všetko a neúspešní sú

považovaní za menejcenných, hľadajú niečo odlišné. Nicholas Saunders z the Guardian robil prieskum medzi 137 ľuďmi, ktorí radi hýria, o účinkoch extázy v ich živote. Podstatné množstvo z nich uviedlo „vyššie duchovné povedomie“, niektorí dodali, že sa cítia bližšie k prírode, vyrovnanejší a že viac oceňujú život ako taký.

Nemali by sme sa hanbiť hovoriť o spiritualite. Musíme sa naučiť hovoriť o modlitbe, chvále a vnímaní Božej prítomnosti s väčším presvedčením a smelosťou. Apoštol Pavol predviedol túto smelosť, keď oslovil aténsky areopág:

Muži, Aténčania! Podľa všetkého pozorujem, že ste neobyčajne nábožní. Keď som sa prechádzal a pozeral som si vaše svätyne, našiel som aj oltár s nápisom: NEZNÁMEMU BOHU. Ja vám teraz hlásam to, čo uctievať, hoci to nepoznáte...

Ježiš nás prijíma takých, akí sme. Keď prichádza do našich životov, môže nás učiniť plnými telesne, duchovne aj duševne. V Ježišovi máme Záchrancu, ktorý nám dáva zmysel nášho života a smer ako nikto iný.

Utrpenie

Aj to najjednoduchšie podanie príbehu o Ježišovi môže ovplyvniť život emocionálne alebo fyzicky trpiaceho človeka. Rovnako sa však musíme učiť dať najavo aj to, že naša viera nám pomohla v ťažkostiach a že naše poznanie Ježiša bolo lúčom svetla na tmavých miestach našej cesty životom. Keď sa rozprávam s niekým, kto napríklad niekoho len pred nedávnym stratil, často rozprávam o svojom zármutku, ktorý som prežíval, keď mi zomrela matka a ako mi v tom pomohla moja viera. Keď sa rozprávam s niekým v nemocnici, snažím sa vykresliť svoje skúsenosti z choroby a ukázať, ako mi bola modlitba posilou a podporou. Na to, aby sme sa vcítili do potrieb druhých, môžeme použiť svoje skúsenosti z minulosti.

Osamelosť

Niektoré súčasné výskumné projekty podporujú názor, že pocit osamelosti stúpa. Zúčastnil som sa prednášky na konferencii, ktorá hovorila o záveroch jedného výskumu o popularite telenoviel.

Každý týždeň boli na vrcholku rebríčka sledovanosti programy ako Eastenders, Coronation Street a Emmerdale, ktoré pra-

videlne sledovalo 10-15 miliónov ľudí. Interakcia diváka s postavami v seriáloch môže byť prekvapujúca: každý týždeň dostávajú stovky kondolenčných listov, blahoželaní k narodeninám, aj výhražné listy. Výskumy ukázali, že dôvodom popularity takýchto programov je to, že ľudia túžia niekam patriť a zúfalo hľadajú vzťah. Tieto hlboké citové potreby prejavujú voči imaginárnym svetom a fiktívnym postavám. Je to svet osamelosti.

Podľa sociologičky Yvonne Roberts sú obzvlášť náchylní k osamelosti muži. Vo svojom detailnom výskume rozhovorov medzi tridsaťpäťročnými mužmi zistila, že hoci hovoria mnoho, o sebe neprezrádzajú takmer nič.

Muž môže čeliť bankrotu, záverečnej fáze rakoviny alebo rozpadu manželstva, ale je nezvyčajné, aby o tom hovoril svojim kamarátom v krčme. Keď sa ho spýtajú, ako sa cíti, odpovie len: „Všetko v poriadku.“ Dostatok komunikácie, avšak málo vzťahu.

Osamelosť sa vyskytuje aj medzi študentami. V istom výskume štyria z piatich študentov hovorili o svojom pociťovaní izolácie. Štatistiky ukazujú, že samota sa neznížila, pokiaľ študenti pochádzali z väčších alebo zámožnejších rodín. Zo skúmanej skupiny na tom boli najhoršie starší dospievajúci, z ktorých 81% malo silný pocit samoty, aj keď žili doma s rodičmi. Istý sedemnásťročný napísal: „Ako mám zo svojho života odstrániť pocit prázdnoty a nezmyselnosti bytia? Nemyslím, že by mi niekto rozumel. Ako by mohol, keď ani ja sám si nerozumiem?“ Toto často zapríčiňuje rodina, ktorá by mala byť útočiskom, ale mnohokrát sa stáva emocionálnym boxérskym ringom. Nie je iba nedostatočnou ochranou proti vonkajším hrozbám, ale často sa hrozbou stávajú sami rodičia.

Žijeme v beznádejnej spoločnosti, čo sa týka vzťahov a naše evanjelium je plné dobrých správ o vzťahoch. Keď sa staneme kresťanmi, nájdeme v Ježišovi Kristovi nového priateľa – niekoho, kto nás miluje, prijíma nás a je stále s nami. Keď sa staneme Ježišovými priateľmi, môžeme objaviť celú spleť vzťahov v rámci cirkvi a zboru.

(pokračovanie nabudúce)

Rob Frost (autor knihy *Evanjelizácia v treťom tisícročí*, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Už druhý rok uverejňujeme časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Pletené ponožky – pre ocka

Priateľka končila svoj list slovami: „Využívaš správne svoj čas?“ Zjavne vedela, ako sa trefne pýtať! V tej chvíli som si spomenula na príbeh o dievčatku a ponožkách.

Istý učiteľ, ktorému zomrela manželka, bol nútený stať sa súčasne otcom i matkou svojej dvanásťročnej dcéry. Túžobne čakal na vianočné prázdniny, že budú môcť byť spolu celé dva týždne po celý deň. Hneď prvý deň však dievčatko zmizlo vo svojej izbe. Objavilo sa iba pri stole. Tak sa míňal deň za dňom. Konečne nastal Štedrý deň a pod ozdobeným stromčekom našiel otec svoj vianočný darček: ručne pletené ponožky.

„Otecko“, povedalo dievčatko so žiariacimi očami „tak som sa bála, že to nestihnem! Celý čas som sedela vo svojej izbe a pletla. Páčia sa ti ponožky?“

„Miláčik môj“, odpovedal otec a zovrel dcérku pevne v náručí, aby nevidela jeho slzy. „Veľmi sa mi páčia! Sú nádherné! Vrelá vďaka!“

V jeho srdci však zneli slová: „Dievčatko moje, ponožky by som si predsa mohol kúpiť. Čo si tak veľmi želám, si ty – tvoj čas, tvoja pozornosť a láska. Tak veľmi som sa chcel s tebou rozprávať a všeličo s tebou prežiť!“

Tento príbeh sa ma dotkol. V hĺbke srdca túžim stráviť viac času so svojím nebeským Otcom. Už dlhšie však badám, že je jednoduchšie niečo „robiť“ ako „byť k dispozícii“.

Ešte stále som sa celkom nenaučila tajomstvu – byť jednoducho iba spolu s Bohom. Až keď tak spravím, objavujem: Niet nič iné, čo by som za to vymenila!

Je možné, že si Boh neželá na Vianoce nič iné ako čas, ktorý mu venujú jeho deti?

El. Mittelstädt, Entscheidung 6/09, prelož. M.Z.

Raz možno budeme mať menej,
oveľa menej
a vlastne budeme mať VIAC:
menej nepokoja, rozruchu a zábavy,
VIAC uctievania,
menej bremien a zmätku,
VIAC jednoduchosťi
a slobody od nánosov stáročí,
aby sme znovu uvideli TO,
čo hviezda i anjeli naznačovali.
Budeme chudobnejší –
a predsa bohatší,
olúpení – ale slobodní,
lebo vždy tu bude dar,
ten najväčší DAR.

Ruth Grahamová

Míňať,

pracovať

a splácať?

Len máločo sa vyrovná tým krásnym predvianočným chvíľam, keď si po dlhom a uzímenom dni môžeme sadnúť v teplúčku nášho domova, na chvíľu sa zastaviť, pustiť si dobrý vianočný album Michaela Boltana a zaspomínať na všetko, čo nás na ceste s Pánom za posledný rok stretlo.

Otázkou však je, či si ešte človek 21. generácie dokáže nájsť čas. Jednoducho sa zastaviť, zotrvať v Božej prítomnosti a prehodnotiť smer, ktorým sa deň za dňom ponáhľame, možno neznie ani zďaleka jednoducho. V dobe, ktorá nás učí vyplňať si čas mnohými nepodstatnými vecami života a nespočetnými plánmi o tom, ako strategicky vyplniť každú hodinu nášho 24-hodinového dňa tak, aby nám náhodou niečo neušlo. V spoločnosti, ktorá nás učí míňať, míňať a míňať na to, aby sme potom museli pracovať, pracovať a pracovať a napokon splácať veci, ktoré v podstate ani nepotrebuje, sa stáva stále náročnejším vystúpiť z nášho denného kolotoča a počuť Boží hlas. Ten k nám ústami Izaiáša aj dnes volá: „Keď sa obrátite a upokojíte sa, budete zachránení, v utíšení sa a v dúfani bude Vaša sila.“ (Izaiáš 30,15)

Z celého srdca prajem všetkým čitateľom, aby tieto Vianočné sviatky neboli len o pár dňoch voľna a strese z nakupovania darčiekov, ale práve skutočným zastavením sa a pokoji, ktorý nám Ježiš svojím narodením priniesol.

Vlado Žák, Slovo na dnes

(uverejnené s povolením z prílohy časopisu Nahlas)

Vyberáme deťom vhodné darčeky?

V Amerike začali kresťania už pred rokmi upozorňovať na to, aby rodičia nekupovali deťom hračky, napodobňujúce zbrane. Zistili napríklad, že v roku 1982 tvoril podiel týchto hračiek 3% zo všetkých predaných hračiek za rok. A o šesť rokov vzrástol tento podiel na 10%, čo predstavuje nárast viac než o 300%.

Oslavujeme KNIEŽA POKOJA tak, že svojim deťom dávame na hranie zbrane? – hovoria títo kresťania. Hračky, ktoré pripomínajú zbrane, podkopávajú u detí schopnosť tvoriť a podporujú ich agresivitu. Tieto hračky sú trendom našej súčasnosti. Zbrane sú u väčšiny detí obľúbené, pretože sa s nimi stretávajú v televízii. Nemali by sme však túto tendenciu podporovať a mali by sme deti vychovávať vhodnými darčekom.

Slovo a život 12/00

Môj Ježiš, si spásou

Darlène Joyce Zschech, rodená Steinhardt, sa narodila 8. septembra 1965 v Brisbane v Austrálii. Darlene je austrálska autorka kresťanských piesní, najmä chválospevov. V minulosti bola kazateľkou v zbore **Hill-song**. Naďalej tu pravidelne vedie chvály a patrí medzi kľúčových vodcov spoločenstva pri konferenciách. Pravidelne s tímom z Hill-songu cestuje po svete a vedie ľudí v chválach a uctievaní.

Na začiatku svojej speváckej kariéry naspievala niekoľko zneliek reklám pre medzinárodné spoločnosti, medziiným aj McDonald's, KFC a Coca Cola.

V roku 2003 Darlene Zschechová vydala svoj prvý sólový album s názvom **Kiss of Heaven** (Bozk z neba). Predtým už vydala vinylový album v roku 1988 so svojím menom v názve a kazetový album v roku 1993 s názvom **Pearls & Gold** (Perly a zlato). Nasledovalo **Change Your World** (Zmeň svoj svet) v roku 2005. Okrem písania piesní napísala Darlene aj štyri knihy: **Worship** (1996), **Extravagant Worship** (2002), **The Kiss of Heaven** (2003) a **The Great Generational Transition** (2009).

So svojím manželom Markom založila v roku 2005 organizáciu **Hope Rwanda**. Hlavným cieľom tejto organizácie je pomôcť znížiť chudobu v rozvojových krajinách, dosiahnuť udržateľný rozvoj a priniesť duchovnú silu a spoločenskú spravodlivosť do každej oblasti spoločnosti.

Darlène a Mark Zschechovi sa v januári 2011 stali staršími kazateľmi v zbore **Unlimited** (neskôr sa premenoval na **Hope Unlimited**) v Charmhavene, avšak Zschechová je stále súčasťou chváliaceho tímu v Hillsong a vedie chvály pri kľúčových akciách zboru Hillsong.

Môj Ježiš si spásou je najznámejšia pieseň od Darlene Zschechovej, ktorú spieva približne 25–30 miliónov kresťanov každý týždeň. Táto pieseň je titulnou piesňou prvého albumu s Integrity Music s Darlene ako vedúcou chvál. **Môj Ježiš si spásou** je album, ktorý bol nominovaný ako album roka 1997 na cenu Dove a piesňou roka v roku 1998 taktiež na cenu Dove. Pieseň je nahraná na viac ako 20 rôznych albumoch. V roku 2000 dostala Darlene nomináciu na cenu Dove ako autorka piesní a dostala medzinárodné ocenenie od Gospel Music Association v Spojených štátoch.

Darlène a Mark majú **tri dcéry**: Chloe, Zoe a Amy. Majú aj dve nádherné vnúčatká, dievčatko Ava Pearl a chlapčeka, ktorý sa narodil tento rok v júni: Roman Emmanuel Mark. Aj keď veľa cestujú a majú tú česť pracovať a slúžiť spolu s priateľmi po celom svete, rodina ostáva Darleniným najväčším potešením. Hovorí: „**Na prvom a najdôležitejšom mieste, som žena, ktorá jednoducho a celým srdcom miluje Krista a slúži Mu prostredníctvom milovania svojej rodiny, slúženia v cirkvi a hovorením v prospech tých, ktorí sami hovoriť nemôžu.**”

na ostáva Darleniným najväčším potešením. Hovorí: „**Na prvom a najdôležitejšom mieste, som žena, ktorá jednoducho a celým srdcom miluje Krista a slúži Mu prostredníctvom milovania svojej rodiny, slúženia v cirkvi a hovorením v prospech tých, ktorí sami hovoriť nemôžu.**”

Webové stránky: **DarlèneZschech.com, Darlene.com.au, live.hillsong.com, hopeunlimitedchurch.com**

z angl. LP, zdroj: wikipedia

Ohlasy z koncertu v Debrecéne

Svoje európske turné začala Darlene Zschech s Hillsongom v Maďarsku, v meste Debrecén, 18. novembra 2011. Najprv mala seminár v kalvínskom kostole a večer koncert v Športovej hale. Niektorých účastníkov zo Slovenska sme sa opýtali na ich zážitky.

Čo sa Ti páčilo na koncerte?

Ferko Poláček

Darlène ako legenda worshipu bola skvelá, až ma prekvapila, ako veľmi :). Celkovo to bol jeden z najlepších „koncertov“, aké som kedy zažil a určite by som Hillsong v živote chcel ešte zažiť, lebo boli úžasní :).

Ester Tagajová

Dostať sa na koncert Darlene bol môj sen. Od malička obdivujem jej oddanosť a lásku k Bohu. Jej slovo a jej chvála bola pre mňa veľmi inšpiratívna. Koncert bol plný radosti a chvály. Neľutujem, že som sa zúčastnila a dúfam, že ešte bude príležitosť uctievať a chváliť spolu s ňou a jej tímom.

Peter Ostrožanský

Koncert v Debrecéne bol pre mňa obrovský hudobný aj duchovný zážitok. Najviac sa mi páčilo, s akou pokorou a odovzdaním Darlene chváli Boha a že si nevyžaduje žiaden obdiv ani úctu. Nebolo z nej cítiť pýchu a povýšenectvo, aj keď by pri tom, aká kapacita ona je, na to právo mala. Jednoducho vie, o kom to celé je a dala to aj patrične najavo.

Emma Tagajová (4-ročná☺)

Darlenka, sedačky a pieseň One way. (Dodatok: Najprv som sa Darlenky bála, ale potom už nie, keď som uvidela, aká je krásna).

Správu zo seminára uverejníme v niektorom z ďalších čísiel Ohniska.

Timo s hudobníkmi z Hillsongu

Boh miluje protiklady

Ruth a Billy Grahamovi

Viac ako šesťdesiat rokov trvalo manželstvo Ruth a Billy Grahama. Zatiaľ, čo evanjelista cestoval okolo sveta, videla Ruth domácnosť. Ako mohlo fungovať manželstvo tak rôznych charakterov? Na tieto otázky odpovedá Hanspeter Nüesch, vedúci Campus für Christus vo Švajčiarsku, ktorý napísal knihu o slávnom manželskom páre.

Pán Nüesch, môžete vyjadriť niekoľkými vetami to, čo bolo zvláštne vo vzťahu týchto manželov?

Billy a Ruth Grahamovi, boli vo svojom charakte re veľmi rozdielne osobnosti. Ruth bola premýšľavým typom, Billy praktikom. Ruth všetko analyzovala a potom povedala svoj názor priamo, bez okolkov. Billy bol obdarený šarmom a komunikačnou schopnosťou.

Ruth raz pomenovala svoje manželstvo „radostnou odlišnosťou“. Čo tým mala na mysli?

To je typický výraz pre Ruth, ktorá za každým problémom tiež videla klad. Keď sú ľudia vzájomne odlišní, narúšajú väčšinou vlastnosti jeden druhého, Ruth však videla rozdielnosť a odlišnosť ako obohatenie. „Keď majú dvaja ľudia rovnaké názory, potom je jeden prebytočný,“ povedala raz. K jej veľkým darom patrila miernosť a pozitívny postoj, ktorým vždy dodávala odvahu druhým ľuďom.

Billy Graham veľa cestoval, Ruth zostávala často sama. Ako sa s tým vyrovnávala?

Cestovanie Billyho a jeho kazateľská služba často zapríčinila týždne trvajúce odlúčenie. Pre oboch to znamenalo veľkú obeť. Hoci obaja povedali jasne „áno“, keď sa celým srdcom zaviazali k tomu, že naplnia Ježišov misijný príkaz. Napriek tomu trpela Ruth niekedy tým, že musela všetko niesť sama, aj výchova piatich detí spočívala predovšetkým na jej pleciach. Ruth často spracovávala svoje pocity v básňach, ktoré boli vlastne písanými modlitbami. O všetkom mohla hovoriť so svojím priateľom - Bohom. On nikdy neodcestoval.

Aký bol pohľad Grahamových na seba? Čo stvárňovalo ich život a službu?

Billy videl seba ako posla Božieho, ktorý mal za úlohu odovzdávať dobrú správu o Ježišovi Kristovi tak zrozumiteľne, ako je to len možné. Tejto evanjelizačnej úlohe ostal vždy verný. Keď som sa ho pri návšteve pred jeho deväťdesiatimi spýtal, čo pre neho Ježiš znamenal, odpovedal krátko a presvedčivo: „Everything - Všetko“.

Ruth videla svoju úlohu v pomoci a podpore svojho manžela pri jeho ďalekosiahlom evanjelizačnom pôsobení. Billy bol ministrom zahraničia, ona ministrom vnútra. Spolu s deťmi sa za neho modlila. Telefonovali si denne, pokiaľ to bolo možné. Ruth tiež zaznamenávala to, čo čítala v knihách a v časopisoch a odovzdávala Billymu ilustrácie pre jeho kázne alebo vhodné verše k jednotlivým témam kázni.

Čo bolo najnáročnejšie pre ich manželstvo?

Dlhé roky sa objavoval Billy Graham na titulných stránkach časopisu častejšie ako americký prezident alebo pápež, patrili všetkým. Ruth sa musela s verejnosťou o neho deliť. Mimo svojho domova nemal takmer minútu pre seba. Aby sa ochránili pred často dotieravými fanúšikmi, postavili si dom na vrchu hory, obklopený múrom.

Ako zvládali manželia to, že napriek mnohým starostiam a útrapám je dnes všetkých päť detí zakotvených vo viere?

Ruth by povedala: „To je nezaslúžená milosť.“ Pri takýchto otázkach sa vždy odvolávala na Božiu vernosť. Boh zrejme vypočul aj jej naliehavé prosby. Žila v pevnej dôvere, že jej deti sú v Božích milujúcich rukách.

Pre mnoho ľudí sú Grahamovi veľkým vzorom. Robili tiež niekedy chyby?

Vidím Ruth a Billyho, ako sa usmievajú, keď im bola položená táto alebo podobná otázka. Aj cez svoj vrelý vzťah k Bohu boli omylnými ľuďmi, ako ty a ja. Nikdy o svojich chybách nemlčali. Ruth kritizovala svoj vlastný štýl výchovy. V prvých rokoch bola dosť prísna, neskôr bola omnoho zhovievavejšia. Billy bol zarmútený,

že sa málo staral o svoje dospievajúce deti. Obaja boli úplne hodnovernými. Boli rovnakí doma ako na verejnosti. Nič pred nikým nepredstierali. To ovplyvnilo ich deti.

Ako sa zmenil vzťah oboch v posledných rokoch manželstva?

Ruth bola veľmi chorá a slabá a Billy už nechodil na cesty, ani sa nekonali u nich doma väčšie stretnutia. Obaja hovorili o tom, že ich vzťah v starobe má ešte viac romantiky. Ich oči sa rozžiarili, keď druhý vstúpil do miestnosti.

Obaja si boli vedomí toho, že mnohé nároky a ťažkosti mohli byť zvládnuté len s pomocou druhého.

Billy vedel, že by svoju kazateľskú službu a svoje úlohy nezvládol bez podpory Ruth. V neskorších rokoch bol takmer jej obdivovateľom.

Do akej miery sa môžeme učiť z „manželského modelu“ Grahamových?

Ruth a Billy žili v pravom partnerstve. Boli rovnocennými spoločníkmi, ale každý mal inú úlohu. Obaja priniesli mnoho obetí, pretože mali spoločný cieľ: viesť ľudí k Ježišovi Kristovi.

V dobrom manželstve sa partneri dopĺňajú. To prežívali Grahamovi príkladným spôsobom. Nešlo im o seba uplatnenie, ale o poslušnosť Božieho poverenia. Aký nádherný príklad pre nás všetkých.

Ruth Graham (1920 - 2007) povedala o svojom mužovi: „*Moje záujmy sú tak ďalekosiahle ako jeho, s tým rozdielom, že ja ich sledujem z pozadia, zatiaľ čo on je uprostred nich. Som na neho tak pyšná, tak šťastná, že som jeho ženou. Bola by som rada, aby vedel, že má rodinu, pre ktorú je najdôležitejšou osobou z celého sveta. Malú rodinu, ktorá ho miluje a modlí sa za neho, ktorá stále na neho myslí a počíta dni, kedy sa vráti domov.*“

Z Entscheidung prel. E. T.
Rozsieváč 5/2010

Ako sme prišli k 25. decembru ako dňu Kristových narodenín?

Je všeobecne známe, že dátum Narodenín Božieho Syna Ježiša Krista je zahalený do otázok. Podľa evanjeliových správ o Pánovom narodení sa zdá, že by to malo byť inokedy ako v decembri. V literatúre sa rozšíril presvedčenie, že cirkev priradila deň Ježišovho narodenia k obdobiu slávania pamiatky zlatého veku Saturnovej vlády (Saturnálie), vlády rímskeho boha roľníctva. Boli to týždne trvajúce bujaré oslavy, kde nechýbali hostiny, neviazanosť a sociálna uvoľnenosť, keď otroci dostali na jeden deň slobodu na znamenie budúceho prekonania nerovnosti ľudí, obchody a úrady boli zatvorené, ľudia si dávali darčeky. Cirkev vraj chcela preznačiť toto obdobie, nahradiť neviazanosti a zvrhlosti Saturnálií vážnosťou a božským poriadkom Vianoc.

Historik William J. Tighe upozorňuje, že v roku 274 cisár Aurelián určil 25. december ako deň pohanského festivalu „Narodenia nepremožiteľného slnka“, aby zatienili oslavu dňa „Narodenia nepremožiteľného Syna“ – Ježiša Krista, teda aby vytvorili pohanskú alternatívu k Vianociam. Preto sa W. J. Tighe domnieva, že „pohanský pôvod Vianoc“ je mýtus bez historickej podstaty.

Záhada dátumu oslavy Kristových narodenín tým však nie je vyriešená. Poznáme totiž ešte aj inú, veľmi starú tradíciu. 25. december ako deň Pánovho narodenia je dosvedčený už u rímskeho Hippolita (170-236) v jeho komentári k Danielovi 4,23: „Prvý príchod nášho Pána v tele, v ktorom sa narodil v Betleheme, sa odohral osem dní pred januárovými kalendami, v stredu, štyridsiateho druhého roku vlády Augusta, 5500 rokov po Adamovi.“ - to je 25. decembra. Takisto Theophilus z Cesareje (115-181) napísal: „Mali by sme oslavovať Pánove narodeniny 25. decembra.“ Ako na to prišli?

Existovala totiž stará židovsko-kresťanská tradícia, ktorá datovala stvorenie sveta na 25. marec. Tento významný deň bol ale tiež vzťahovaný na ukrižovanie Krista skôr, ako boli zavedené pohyblivé Veľkonočné sviatky, a tiež – a to je významné pre datovanie Vianoc – ako deň počatia Ježiša v lone matky Márie. Pripočítaním deviatich mesiacov potom dostali 25. december ako deň Ježišovho narodenia.

Ked' som bol ešte mladý

Sám sa ešte necítim byť starý. To isté o sebe povedal jeden člen z môjho prvého zboru, ktorý mal 98 rokov. Ja som napočítal polovicu jeho rokov, keď som sa pred šiestimi rokmi stal biskupom. I napriek tomu už nie som mladý. Prinajmenšom pohľad na moje šedé vlasy ma prezradí.

Ako mládežníka ma fascinovali ľudia, ktorí sa na základe svojej viery osmelili a presadzovali spravodlivosť na svete. Stali sa mi príkladom. Presvedčili ma, že Ježišovo poslanstvo má moc aj v dnešných časoch.

Bol som pripravený vstúpiť do mládežníckej únie a už v sedemnástich som sa stal vedúcim mládežníckej skupiny. Neskôr som sa čudoval, koľko veľa dôvery voči mne mali zrelí členovia spoločenstva. Samozrejme, že som sa patrične snažil, ale nové myšlienky boli neobvyčajné a nevhodné, keď raz mládežnícka skupina vytvorila úplne novú podobu bohoslužieb.

Späťne, keď sa na to pozerám dnes, som vďačný, že nám tí starší členovia zboru preukázali tak veľa pochopenia. Niektorí nás dokonca povzbudzovali. Bolo dôležité, že nám spoločenstvo dalo priestor sa zapojiť a trúfnuť si na niečo nové. Dnes sa radím tiež medzi tých starších členov spoločenstva.

Teší ma čítať v novom vydaní „Cirkev a Svet“, čo si mladí ľudia prajú pre Cirkev. Dúfam, že dostanú priestor na to, aby to presadili.

Biskup Patrick Streiff

Pavel Procházka

PONUKA KNIHY

Pred časom sme vám priniesli rozhovor s Jurajom, ktorý sa obrátil na evanjelizácii v Trnave. V rozhovore sa spomínala kniha, ktorú mala vydať jeho manželka. Tá je už v ponuke - čítajte viac:

Realita s Bohom

Martina Hargasová

obálka: farebná
väzba: mäkká
strany: 240 + 4 strany farebnej prílohy
veľkosť: 14 x 21 cm
ISBN 978-80-7120-080-2

Cena: 10,- eur

Kontakt a objednávky:
e-mail: hargasova.office@gmail.com

Na ďalšej strane Vám posielame
vzor zadnej strany obálky:

...autobiografia môjho života a služby...

Martina HARGASOVÁ,
rodila PRVÁ,
sa narodila 18. októbra 1971
v Piesťanoch. Vo svojich
deväťdesiatich rokoch sa osobne
strela s Bohom a radikálne
zmenila svoj životný štýl.
Krátko nato začala slúžiť
ako miestna pracovníčka
a na svojich dvadsiatich rokoch
našla životné poslanie.
Pracovala ako vedúca dorastu,
mládeže, chvál, táborev a rôznych
kresťanských projektov v miestnom
cirkevnom zbere. Na Považí
distribuovala Knihu života,
Knihu nádeje a ako lektorka
organizácie ACET prednášala
na základných a stredných školách.
Je deväť rokov šťastne vydatá
a s manželom Jurajom majú
dve dcéry, Martinku a Viktoriu.
Momentálne je vedúcou
Spoločenstva PRÍSTAV
v Piesťanoch a predsedkyňou
OZ Viva Network Slovensko.
Jej túžbou je, aby Cirkev naplnila
poslanie, ktoré jej určil Boh!

V knihe si môžete prečítať:

- ako Boh povolal ženu do duchovnej služby na plný úväzok v cirkvi.
- že Bibliu je možné prečítať raz i dvakrát za rok.
- že za rok môžete vyučiť jedného učeníka.
- ako je možné zamilovať sa aj v dvadsiatich deviatich rokoch a pritom v oblasti vzťahu a rodiny nič nestratiť.
- o bojoch ženy vo vodcovskej službe.
- aký pocit má človek, ktorý dal do zbierky na misiu všetky peniaze z peňaženky, a ako sa Boh o všetko postaral.
- ako je možné spoznať Boha osobne.
- že život so živým Bohom je reálny!

„Ak niekto z vás hľadá Božie povolanie pre svoj život, vzali ste do rúk správnu knihu. Tým, ktorí túžia plniť Božiu vôľu, Boh otvára dvere do nových dimenzií v službe. Povoláva do nej aj mladé ženy a používa ich ako svoje nástroje. Som vďačná Bohu za ľudí, ako je Martina, ktorí sú otvorení prijíť zodpovednosť a niesť bremeno služby i napriek nedostatkom a prekážkam. Publikácia je zvlášť pre dnešný svet sviacim závanom nádeje a správnych biblických hodnôt. Opisuje život, akým je hodno žiť a ovplyvňovať svet víťazom seba!“

Ján Lacho
biskup Apolónskej cirkvi na Slovensku

„Martinku knihu som otvárala s túžbou poodhliť tajomstvo radostného života ženy, ktorú som mala možnosť spoznať 'priamo v akcii' a ktorá priniesla do môjho života Božie povzbudenie. Je to pohľad na vážne rozhodnutie človeka poslúchnuť Božie pozvanie, opustiť hriech, vstúpiť do zmluvy s Bohom, milovať Ho, študovať Jeho slovo, chodiť Jeho Duchom a slúžiť Mu zo všetkých síl. Pred mojimi očami vykresila zreteľne, milujúceho Boha, ktorý má skutočnú moc odpustiť hriechy, radikálne zmeniť smer nášho života a dať mu úplný, nový zmysel. Nadchla moje srdce pre život s Pánom!“

Doc. PaedDr. Dana Hanešová, PhD.
asistka Katedry evanjelistickej teológie a etiky
v Banských Bystrici

„Kniha, ktorú práve držíte v ruke je ďaleko viac, než len životnou kronikou autorky. Vďaka detailnému opisu jednotlivých období Martininho života a biblických zamyšlení popretkávaných autentickými výpoveďami jej priateľov sa čitateľovi ponúka pragmatický návod na to, ako budovať učeníkov a ako žiť život hodný nasledovania.“

Vlado Žák, B.A.,
pastor cKv mládeže, Bratislava city church

...našla som svoje poslanie...

Milí kamaráti!

A je to tu!!! Aj tento rok si opäť pripomíname narodenie nášho NAJ priateľa Pána Ježiša Krista, ktorý je najmä našim ZÁCHRANCOM.

Mudrcov a pastierov k nemu zaviedla hviezda, napríklad takáto.

Nájdeš v tomto Ohnisku aspoň 10 hviezd?

Máš? Vynikajúco!

Prajem ti krásne zimné prázdniny, veľa oddychu a radosti, že si drahým Božím dieťaťom.

Martinka

Rozdeľ slová tak, aby veta bola napísaná správne ☺

Odpoveď:

Poprehadzuj písmenká. Vieš, čo povedali anjeli?

SÁLVA AN ÝVSOCHSTIA UHOB
A NA MIZE PKJOO UĎĽMO DE-
BROJ VLEÔ!

Odpoveď:

Nájdeš 10 rozdielov?

VIANOČNÉ výroky detí

Bratia Allan a Dávid hovorili vianočné básničky, a to biblický verš.

Allan hovoril: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.

Dávid nechcel zaostať za bračekom a povedal:

Dnes sa vám v Allankovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.

☺

Emke teta čítala, ako k Jozefovi prišiel anjel.

Emka sa opýtala: K tebe kedy príde anjel?

„Neviem”, povedala teta.

„Tak mu zavolaj!”, nedá sa Emka odbiť. „Zober si telefón a volaj!”

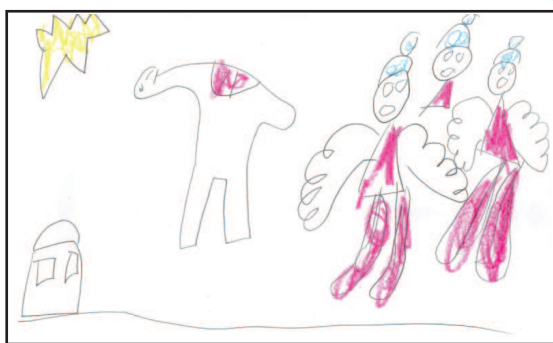
☺

Hilduška sa pýta: „Mami, a kde konkrétne v Biblii sa píše o Santa Klausovi? A soby boli tiež v Betleheme, keď sa narodil Pán Ježiš?”

Vianoce očami detí

Deťom z klubu v Partizánskom ďakujeme za tieto krásne vianočné obrázky s mudrcmi a ľavou, snehuliakmi, darčekom a vianočnými stromčekmi!

Ďalšia slávnosť – zadarmo!

Prosili ma, aby som mal vianočný prejav v domove pre mužov. Bolo to popoludní pred Vianocami a mal som zvláštny a krásny zážitok. Žili tu vydedenci spoločnosti, sťahovací vtáci, ktorých to vždy znovu ženie túlať sa. Moje deti išli so mnou. Vzali si so sebou husle a flauty, aby zahrali niečo vianočné. No keď sme prišli do domova, bol tu v nádhorne vyzdobenej sále len vedúci. S rozpakmi vysvetľoval: „Muži sú ešte na vianočnej slávnosti, ktorú usporiadal Spolok kresťanskej mládeže pre osamotených mužov, ale čoskoro prídu.“ Po dlhšej chvíli prišli. Zadychčaní, každý s balíkom pod pazuchou. A skoro nato sedeli trpezlivo pri nových stoloch, aby sa zúčastnili na ďalšej slávnosti. Hádám už tretej. – „Áno,“ vysvetľoval mi potom jeden z tých mužov, „tu sa dáva niečo zadarmo. Treba brať, čo sa dáva.“ Musel som sa usmiať. A potom som si pomyslel: Hľa, mali by sme sa učiť od týchto mužov. Veľký Boh nám pripravuje vianočný stôl, dáva svojho Syna. A s Ním tak mnoho, že to ani nie sme schopní vysloviť: život, pokoj, odpustenie, silu, útechu, nádej, lásku, radosť a ešte oveľa viac. A všetko zadarmo, bez peňazí! Veď za nijaké peniaze sa nedajú také poklady nakúpiť. Nemali by sme utekať ako títo muži, aby sme si čo najviac „odniesli“? Pastieri vo vianočnej udalosti utekali. A my? Vezmime si, koľko je len možné!

Pane! Kiežby moja myseľ bola priepasť a moja duša široké more, aby som Ťa vedel pochopiť! Amen.

365xOn, Wilhelm Bush

Aliančný modlitebný týždeň, 8. -15. 1. 2012 Premenení Ježišom Kristom

www.easr.sk

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468, eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk - tu sa nachádza Ohnisko v elektronickej podobe FAREBNE

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ

redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ